

Alexandra Deментieva - Aernout Jacobs

periodiek#04 sep. 06 > okt. 06 **Netwerk/centrum voor hedendaagse kunst**

16/09 > 21/10

Tentoonstelling

Alexandra Dementieva-
Aernoudt Jacobs

20/09

20:30 Film

Syriana

27/09

20:30 Film

Me and You and Everyone
We Know

04/10

20:30 Film

13 Tzameti

06/10

20:00 Event#04

11/10

20:30 Film

L'ivresse du pouvoir

14/10

20:30 Concert

Tape / Tenniscoats / Ass

18/10

20:30 Film

The New World

25/10

20:30 Film

The Road to Guantanamo

08/11

20:30 Film

Capote

(boven) Alexandra Dementieva - *Cube* – (onder) Aernoudt Jacobs - playground G © R. Wertelaers

Editoriaal

Na twee grote groepstentoonstellingen, 'New Reform' en 'Fordham', spitst Netwerk de aandacht meer toe op de particuliere kwaliteiten van de oeuvres van bepaalde kunstenaars. De dubbeltentoonstelling van Alexandra Dementieva en Aernoudt Jacobs is opnieuw een realisatie waarin duidelijk is dat Netwerk een voorkeur heeft voor artistiek talent dat het experiment niet schuwt en dat niet zomaar eenduidig onder te brengen valt in bestaande categorieën. Het werk van Alexandra Dementieva en Aernoudt Jacobs is uitermate 'multimediaal', maakt gebruik van nieuwe digitale mogelijkheden, maar is tegelijk niet zomaar experiment omwille van het experiment. Beide kunstenaars hebben een sterk inhoudelijk programma en hun werk impliceert vaak zelfs een kritiek over de media waarmee ze werken. Dit is een vorm van zelfbewustzijn waarvoor Netwerk, als experimenteel centrum voor hedendaagse kunst, een grote sympathie koestert.

Tentoonstelling
16/09/06 t/m 21/10/06
Opening
za. 16/09/06 – 20:30

Open woe. t/m za. 14:00 tot 18:00
Meer info
www.alexamentieva.org
www.tmr.org

Alexandra Dementieva - Aernoudt Jacobs

Tentoonstelling

In Netwerk, centrum voor hedendaagse kunst is de dubbeltentoonstelling reeds een beproefde strategie. Eerder werd bijvoorbeeld onder de titel 'Raymond Vanderzande' een samenwerking gepresenteerd tussen de kunstenaars Koenraad Dedobbeleer en Kristof Van Gestel. En nog begin dit jaar toonden Bert Dancart en Lynne Cohen de verschillen en vooral de gelijkenissen tussen hun fotografische visies in de tentoonstelling 'Side Effects'. Nu is het de beurt aan Alexandra Dementieva (RU) en Aernoudt Jacobs (BE). Netwerk nodigt beide kunstenaars samen uit omdat ze in het verleden al intensief samengewerkt hebben. Zo componeerde Jacobs als geluidskunstenaar 'scores' bij videowerken en installaties van Dementieva. Maar toch is dit niet wat de kunstenaars nu doen. In plaats van samen te werken aan één project, tonen ze nu elk apart hun werk. Ze gaan moedwillig in tegen een verwachtingspatroon en tegen een stereotype waarneming van hun werk. Hun werk is veel complexer dan een traditionele scheiding tussen categorieën van beeld en geluid. Door elk apart een installatie te presenteren leggen de kunstenaars de nadruk op kwaliteiten die de verhoudingen tussen geluid en beeld overstijgen. Zowel Dementieva als Jacobs schijnen elk op hun manier te vertrekken van een vorm van perceptie, van een nadrukkelijk menselijk perspectief in de

waarneming van de ons omringende wereld. Bij Dementieva leidt dit tot de creatie van multimediale omgevingen, waarin de toeschouwer uitgenodigd wordt te participeren. Ze tast de grenzen af tussen de werkelijke wereld en de virtualiteit, tussen de close-up en het panorama, tussen de subjectieve waarneming en de objectieve realiteit. In *Netwerk* toont ze twee installaties, 'Cube' en 'Screen', beide uit haar 'Limited Spaces'-reeks. In een gelijkaardige dubbelheid, een mengeling tussen de objectiviteit van een geluidsopname en de subjectiviteit van de perceptie, presenteert Aernoudt Jacobs de geluidsinstallatie 'Phantom Melodies'. Jacobs behandelt geluiden niet als absolute en vaststaande gegevens; geluid is het resultaat van werkelijke en mentale filters, die hij accentueert dan wel elimineert. In 'Phantom Melodies' wordt het geluid een ruimtelijk, bijna tastbaar gegeven. Zowel de installatie van Jacobs als die van Dementieva kan uitgebreid worden in de richting van een performance.

Exhibition

In Netwerk, center for contemporary art, the two person exhibition is a well-trying strategy. In 2005 Netwerk presented a collaboration between the artists Koenraad Dedobbeleer and Kristof Van Gestel, entitled 'Raymond Vanderzande'. And earlier this year Bert Dankaert and Lynne Cohen showed the differences and especially the similarities between their photographic visions in the exhibition 'Side Effects'. Alexandra Dementieva (RU) and Aernoudt Jacobs (BE) are next. Netwerk invites both artists because they have been collaborating intensively during the last years. For instance, as a sound artist Jacobs composed scores for the videos and installations of Dementieva. This is however not what the artists do in this exhibition. Instead of working together on one project, they each show their work separately. They willfully go against expectations and against a stereotypical perception of their work. Their work is far more complex than the traditional schism between categories of image and sound. By each presenting an installation separately, they emphasize qualities that exceed the relation between image and sound. Dementieva as well as Jacobs seem to take a starting point from a form of perception, an expressly human perspective in the observation of the world surrounding us. In the work of Dementieva this leads to the creation of multimedia environments, in which the spectator is invited to participate. She explores the boundaries between the real and a virtual world, between close-up and panorama, between subjective perception and objective reality. In Netwerk she shows the installations 'Cube' and 'Screen', both from her 'Limited Spaces'-series. In a similar twilight-zone, a mixture between the objectivity of a sound recording and the subjectivity of perception, Aernoudt Jacobs presents the sound installation 'Phantom Melodies'. Jacobs does not consider sounds to be absolute or fixed data; sound is the result of concrete if not mental filters, which he chooses to accentuate or eliminate. In 'Phantom Melodies' sound becomes a spatial, almost tangible phenomenon. Jacobs' installation as well as that of Dementieva can be elaborated by a performance.

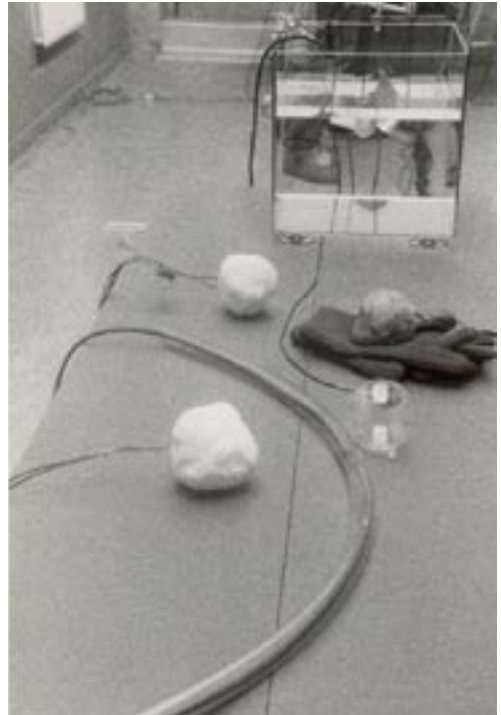
Alexandra Dementieva - Aernoudt Jacobs

'Phantom Melodies' en 'Cube' zijn niet zomaar willekeurige werken uit de oeuvres van Aernoudt Jacobs en Alexandra Dementieva. Beide installaties zijn vormen een tussentijdse staalkaart van hun preoccupaties en ambities. 'Cube' en 'Screen' van Dementieva gaat in op de interesse van de kunstenaars voor een 'interactief' lichaam in een hoogst beperkte ruimte, en markeren als dusdanig een nieuwe richting in haar werk die tot een aantal zeer specifieke performances geleid heeft. 'Phantom Melodies' is zo mogelijk nog een belangrijker ijkpunt in het werk van geluidskunstenaar en componist Aernoudt Jacobs. Dit kunstwerk focust op een centraal probleem in zijn werk, met name hoe de complexiteit, de rijkdom en de gelaagdheid van onze sonore omgeving te vertalen naar iets wat echt beleefd kan worden door de toeschouwer of –hoorder. Met het samenbrengen van die twee installaties wordt gesuggereerd dat het artistieke experiment zich tegenwoordig ophoudt in een uitgesproken multimediale omgeving. Het discours dat gegenereerd wordt, kan onmogelijk beperkt blijven tot louter een kunsthistorische of –kritische duiding, maar raakt tevens aan de psychologie en de sociologie. Dat wil niet zeggen dat de werken van Dementieva en Jacobs een grote theoretische kennis vereisen. Het uitgangspunt van de installaties blijft uitermate gene-reus, aangezien het steeds gebaseerd is op de perceptie en de beleving. In het werk van Jacobs en Dementieva is het publiek geen passieve, anonieme massa. De installaties worden pas zinvol wanneer het individu, al dan niet vanuit een onbevangenheid, er voor kiest om te participeren of een positie in te nemen.

'Phantom Melodies'

Het werk van Aernoudt Jacobs is bijna steeds gebaseerd op 'field recordings', opnamen die de kunstenaar maakt van de sonore omgeving. Soms zijn dat zeer alledaagse en (schijnbaar?) banale geluiden, zoals bijvoorbeeld het geluid van een stofzuiger, een andere keer betreft het een eerder uitzonderlijke klankatmosfeer die de kunstenaar op reis weet te capteren. De geluidsinstallatie 'Phantom Melodies' is het gevolg van een dergelijke, uitzonderlijke ervaring van de kunstenaar tijdens een reis in India. Aan een broedplaats van kraanvogels in Khichan trachtte hij het geluid van duizenden, opvliegende vogels te registreren. Ter plaatse was het één van de meest efemere en onbestendige geluiden die hij ooit gehoord had. De kunstenaar zelf omschrijft het als een uitermate 'horizontaal' geluid, dat een sonoor deken leek te vormen over een groot gebied. Maar wanneer hij achteraf zijn opnamen beluisterde, moest hij vaststellen dat die niet in overeenstemming waren met zijn ervaring ter plaatse. Dit zette hem aan het denken over de ruimtelijkheid van klanken en hij voerde een onderzoek naar de dynamische verspreiding van geluiden. De installatie 'Phantom Melodies' vormt het voorlopige resultaat van dat onderzoek. Ze bestaat uit een aantal door Jacobs zelf ontworpen en gebouwde luidsprekers. Die luid-

sprekers roteren op statieven en zijn dubbelzijdig; de rotatiesnelheid en de draairichting zijn computergestuurd. Het publiek kan vrij rondlopen in de ruimte met de luidsprekers. De klemtoon ligt niet op de gedeelde ervaring (zoals bij de opvoering van een muziekstuk voor een publiek in een concertzaal), maar op de individuele perceptie, uitgelokt door het feit dat de klankassociaties die ontstaan op geen enkel punt in de ruimte hetzelfde zijn. Voorts wil Jacobs op die manier de vraag stellen of klank los kan worden gemaakt van de geluidsbron, door middel van beweging, psycho-akoestiek en reflectie. Met het diffuus maken van de bron van het geluid, door die belangrijke factor van sonore instabiliteit, hercreëert hij de horizontaliteit en het onvaste karakter van zijn eigen waarneming van de kraanvogels in Khichan. Dit betekent evenwel niet dat hij automatisch gebruik maakt van de geluiden die hij ter plaatse opgenomen heeft. Field recordings van omgevingsgeluiden vormen de basis van zijn werk, maar zijn tegelijk slechts een aanleiding voor een abstractere reconstructie, niet van het werkelijke geluid, maar van de subjectieve waarneming. Het kan voorkomen dat Jacobs het omgevingsgeluid 'onverwerkt' gebruikt (al ziet hij de keuze om het geluid als dusdanig te gebruiken eveneens als een vorm van verwerking), maar vaker gaat hij de opna-

Aernoudt Jacobs - *Playground G*. © Anee Lefebvre

men aanpassen, mixen met andere geluiden en er mee experimenteren. In zijn composities die op die manier tot stand komen duikt er een bepaalde kwestie op die hij bijzonder interessant vindt. Het werken met omgevingsgeluiden heeft tot gevolg dat het resultaat zeer dicht bij de omgeving ligt, bij wat mensen gewoon zijn en niet meer bewust waarnemen. Jacobs countert die reflex door installaties te bouwen die onze luistergewoontes uitdagen en de automatismen in onze perceptie in vraag stellen of blokkeren. In 'Phantom Melodies' tracht hij bovendien ruimtes te assimileren in een bepaalde compositie. De opstelling van de luidsprekers is een afgewogen geheel, dat anders zou zijn in andere ruimtelijke omstandigheden. Jacobs experimenteert overigens met verschillende omgevingen, zowel binnen en buiten, en zal zo ook 'Phantom Melodies' uittesten op bijvoorbeeld het dak van Netwerk, waar de installatie sowieso 'geïnfecteerd' zal raken door de constante 'drone' van de stad en andere geluiden uit de omgeving. De installatie in Netwerk functioneert, in al haar veranderlijkheid, als een realisatie op zich, maar de kunstenaar sluit niet uit dat ze tevens het toneel wordt van een live geluidspresentatie.

Aernoudt Jacobs drijft zijn onderzoek en zijn experimenten ver door. Zo maakt hij composities en installaties met geluiden die zich in de periferie van onze aandacht bevinden of die buiten het spectrum van ons gehoor vallen, zoals het geluid van smeltend ijs. Een andere keer voert hij een onderzoek naar hoe verschillende stoffen (water, vaste stoffen,...) resoneren of een geluid vervormen. Om de waaier aan verschillende experimenten en activiteiten min of meer te structureren doet Jacobs beroep op een aantal aliassen of pseudoniemen: MarkMancha (voor elektronische muziek), Arnaud Jacobs (voor bijdragen aan films, theater, dans en andere media), Aernoudt Jacobs (voor geluidsinstallaties en radiostukken) en zijn belangrijkste en meest gekende alter ego tmrx (voor autonome collages samengesteld uit alledaagse geluiden).

Coproductie: Overtoon, Netwerk vzw, Kunstencentrum België, Q-O2

'Cube' en 'Screen'

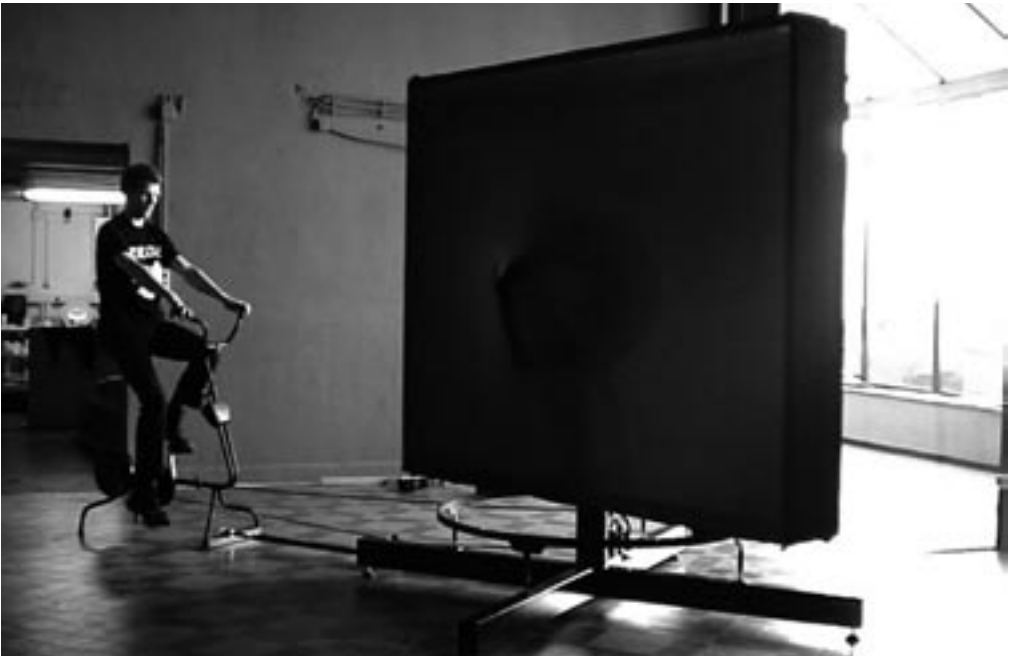
Alexandra Dementieva kan zich beroepen op een gelijkaardige veelzijdigheid, maar haar werken getuigen doorgaans van een minder gediversifieerde aanpak. Vooral in haar recente

Alexandra Dementieva - *Cube*

installaties in de reeks 'Limited Spaces', vaak vehikels voor een performance, vloeien een aantal van haar bekommernissen en interesses samen. Vanuit haar opleiding als journalist en haar diepe interesse in gedragswetenschappen maakt ze installaties die een directe vorm van interactiviteit bevatten, of waarin de toeschouwer een onmiddellijke feedback krijgt op zijn bewegingen of daden. Dit ligt op zich zeer dicht bij de manier waarop Aernoudt Jacobs omgaat met geluidsomgevingen, en zo maakten ze op een bepaald punt in hun reeds acht jaar durende samenwerking een videoinstallatie waarin het geluid een zeer belangrijke rol speelde. Het geluid veranderde naar gelang van de positie van de toeschouwer in de ruimte. 'Cube' is gebaseerd op een gelijkaardig principe, maar dan eerder toegepast op de virtualiteit van het dansende lichaam. 'Cube' is de eerste realisatie uit de bovenvermelde 'Limited Spaces'-reeks, en gaat over de tegenstelling tussen binnen en buiten, tussen de gekluisterde performer en het vrije publiek, tussen de persoon die manipuleert en hij of zij die gemanipuleerd wordt. In het midden van de zaal staat een grote kubus die samengesteld is uit vier schermen. Op elk van die scher-

men zijn videobeelden geprojecteerd, telkens een ander fragment van het lichaam van dezelfde danseres. De toeschouwer krijgt amper haar hoofd te zien (het blijft met andere woorden grotendeels een anoniem lichaam) en heeft geen algemeen beeld van haar bewegingen. Wat wel duidelijk is, is dat haar bewegingen in verband staan met de drukgevoelige tapijten omheen de kubus waar het publiek overheen loopt. Men wordt met andere woorden geconfronteerd met een vrij harde vorm van presentatie, waarin een anoniem lichaam bekeken én gemanipuleerd wordt door de toeschouwer. Dit is in de eerste plaats een commentaar op ons kijkgedrag, op de manier waarop we reageren op een digitaal beeld. De kunstenaar maakt ons bewust van de afstand die er bestaat tussen het beeld en zijn beschouwer, ook wanneer het bijvoorbeeld over nieuwsbeelden over een verre oorlogszone gaat. 'Cube' geeft in feite eerst en vooral een beeld van gevangenschap, van iemand die beperkt zit in de dimensies van een kubus. De gevangenschap en naaktheid van het gepresenteerde lichaam wijst op een zekere kwetsbaarheid, maar toch verkrijgt de manipulatie via de tapijten al gauw het karakter van een spel en heeft de blik

Alexandra Dementieva - Screen

van de toeschouwer daardoor in zekere zin deel aan abstractie en zelfs wreedheid. Het gefragmenteerde lichaam, gefilterd door de digitale media, wordt niet langer gezien als een individu.

'Cube' bevat daarnaast enkele belangrijke kunst-historische referenties. De opstelling van een monumentale kubus in een ruimte verwijst naar het minimalisme, een ultieme vorm van abstractie die rekent op de afstandelijke blik van de toeschouwer. Dementieva's positie hierin is zeer ambigu, ze creëert de indruk van een dergelijke afstandelijkheid in een installatie die in feite interactief is, en waarin lichamelijke en (de onmogelijkheid van) menselijke contact een belangrijke rol spelen. Misschien refereert 'Cube' tevens aan het gevecht tussen het materiële lichaam en de sublieme geest zoals in Michelangelo's slaven, die in een romantische interpretatie zinnebeelden zijn van hoe de mens gekluisterd is aan de driften en de materiële conditie van het lichaam. Het contrast tussen de kubus en het lichaam van de danseres is in elk geval heel scherp, en er is tevens een verband met hoe Michelangelo beweerde zijn beelden te creëren; hij beweerde dat hij de figuren in het marmeren blok zag zitten en dat hij slechts het overvloedige materiaal moest weggappen om ze te

bevrijden. Dat is zo mogelijk nog duidelijker in de installatie 'Screen', de opvolger van 'Cube' in de 'Limited Spaces'-serie. In 'Screen' zit een danseres (die door Dementieva deze keer echt als slaaf omschreven wordt) gevangen tussen twee schermen van zwart, elastisch textiel. Het geheel kan roteren en wordt door een andere performer aangedreven via een fiets. Tijdens de rotatie tracht de danseres – opnieuw een anoniem lichaam – 'uit te breken' uit het zwarte blok, legt ze haar vormen op aan de elastische schermen. Andere werken van Dementieva zijn vaak narratiever, waarin de dansers of performers niet zozeer anonieme lichamen zijn, maar ook geen echte mensen. Het blijven personages, die deel hebben aan de verbeeldingswereld van filmmakers zoals Jean-Luc Godard en David Lynch. Dementieva vindt hun films bijzonder interessant omwille van het specifiek gebruik van montage, de vernieuwende verhalende structuur en de mengeling tussen feit, bewuste fictie en onbewuste droom.

CUBE: interactieve installatie/performance i.s.m. Siegfried Canto; choreografie en dans: Celine Peroud
 SCREEN: interactieve installatie/performance; constructie: Stephane Tambeur, Fredo; choreografie en performance: Heike Langsdorf en Palle Dyrvall.
 Set design CUBE / SCREEN: Peter Maschke

EVENT#04

Event#04

vr. 06/10/06 – 20:00

toegang € 10 / 7

info & tickets: 053/70 97 70

www.netwerk-art.be

voorverkoop via Fnac 0900/00600

Tentoonstelling

Alexandra Dementieva - Aernoudt Jacobs

Performance

doundo/recycling G

Q-O2 neemt in het muziekleven een specifieke plaats in. Door haar conceptuele uitgangspunten doet zij de grenzen van het traditionele concertcircuit vervagen en vindt zij toegangspoorten tot andere disciplines en nieuwe benaderingswijzen. Het twintigste eeuwse repertoire blijft hierbij wel zijn belang behouden, maar de klemtoon ligt op het zoeken en het nieuwe.

Voor Q-O2 vormt het gedachtegoed van John Cage en de Fluxus-beweging een solide basis waarop het zijn artistieke doelstellingen en aspiraties ent. De draagwijdte en de artistieke relevantie van hun inzichten krijgen pas nu hun volle belang en reiken verder dan de traditionele concertsituatie. Q-O2 neemt afstand van het romantische paradigma dat de uitvoering van muziek een evocatie van gevoelens moet zijn. Muziek is een abstract medium en blijft dat ook in onze benadering ervan. De benaderingswijze van het ensemble is op die grond intellectueel maar gezinszins elitair. Niettegenstaande de relatieve geslotenheid van de gehanteerde idiomen, streeft Q-O2 in haar aanpak naar een zo groot mogelijke toegankelijkheid.

doundo/recycling G is een Q-O2-project geïnitieerd door Julia Eckhardt (altviool) en Ludo Engels (opname). Samen bouwden ze gedurende een jaar een klankreservoir op. Alle mogelijke schakeringen in een 'prepared' G-toon worden gezocht, gevonden, bespeeld, achter elkaar gezet. Boven-en ondertonen vervreemden soms tot quasi elektronische klanken. Q-O2 stuurde de opnames vervolgens naar een selectie (klank)kunstenaars met de vraag ze verder te be/verwerken: Stefaan Quix (BE) / Sergio Merce (AR) / Lucio Capece (AR) / Jens Brand (DE) / Aernoudt Jacobs (BE) / Jim Denley (AU) / Julia Eckhardt (DE/BE) / Ludo Engels (BE) / Anne Wellmer (DE) / Els van Riel (BE) / Manu Holterbach (FR) / Michael J. Schumacher (US)

De kunstenaars gingen op een zeer eigen manier met de klanken aan de slag: puur elektronisch of met live-instrumenten, als concertcompositie of installatie, met of zonder beeld, geïmproviseerd of uitgeschreven. Door de hedendaagse reproductiemogelijkheden vervaagt de notie van 'unieke onaantastbaarheid van

een muziekstuk'. Julia Eckhardt moest als akoestisch muzikant aanvaarden dat de opname en bewerking van Ludo Engels anders klinkt dan wat ze dacht gespeeld te hebben. Ludo Engels geeft op zijn beurt de opnames uit handen om ze onherkenbaar bewerkt terug te krijgen. De reproductietechnieken maken een internationale ontmoeting met kunstenaars gemakkelijk, zowel geografisch als qua medium en stijl. De opnames werden opgestuurd naar kunstenaars met erg verschillende achtergronden van Argentinië tot Berlijn.

In Netwerk staan voor de eerste keer alle verschillende versies naast elkaar. Zo wordt in de loop van één avond de diversiteit in de benadering van diezelfde toon duidelijk en overzichtelijk.

www.q-o2.be

Geluid

Concert

za. 14/10/06 – 20:30

toegang € 10 / 7

info & tickets: 053/70 97 70

www.netwerk-art.be

voorverkoop via Fnac: 0900/00600

– (online) www.fnac.be

voorverkoop: Le Bonheur (Brussel)

– Musicmania (Gent) – Feedback

(Aalst)

Tape / Tenniscoats / Ass

Het Zweedse trio **Tape** maakt met behulp van veldopnames, elektronica, samples, gitaar en allerlei kleine instrumentaria subtiele speelse folktronica bestaande uit wonderschone klanksculpturen en organische melodieën, die af en toe lijken te flirten met popmuziek. Tape werd in 2000 opgericht door de broers Johan en Andreas Berthling samen met Tomas Hallonsten. Hun eerste plaat *Opera* kwam er in 2002, gevolgd door *Milieu* in 2003, beiden uitgebracht op het zeer fijne Håpna label. Voor hun derde studioplaat *Rideau* gingen ze in zee met Pluramon's Markus Schmickler, waardoor hun muziek meer gefocust en dynamischer klinkt. Een plaat die vorig jaar in heel wat eindejaarslijstjes te vinden was.

Tape

"Tape crafts minimal tunes, walking the thin line between acoustic guitar playing, drone pieces of their melodica and bon tempi organs and computer processed field recordings. Slow, peaceful and pastoral: Tape is simply beautiful music." Vital Weekly

Het Japanse **Tenniscoats** bestaat uit het koppel Saya (zang en keyboards) en Takashi Ueno (gitaar en saxofoon). Samen maken ze hun eigen brilliante mix pop, psychedelische folk en experimentele muziek en zijn tevens lid van het Maher Shala Hash Baz collective, te zien in een aflevering van MTV's *This is our music*. Live worden ze aangevuld met de leden van Tape, wat zorgt voor een zeer intense, bijna meditatieve ervaring.

Fijn om te weten is dat Efterklang er helemaal weg van is en zelfs zo ver gaat om de concerten van Tenniscoats in Denemarken te organiseren.

Ass muzikant uit Stockholm, is het alterego van Andreas Söderström. Hij speelt bij Jenny Wilson, Blood Music, Pallin en als extra livemuzikant bij Tape. Een mix van americana, elektronica en een snuifje Tape..

www.tape.se
www.tenniscoats.com
www.myspace.com/assmyass

13 Tzemeti, Géla Babluani

L'Ivresse du pouvoir, Claude Chabrol

Film

Cinema Palace
Bert Van Hoorickstraat 4 - Aalst
toegang € 5 / 4,25
info & tickets: 053/70 97 70
www.netwerk-art.be

woe. 20/09/06 – 20:30

Film

Syriana (US)
Steven Gaghan

Een spannende en complexe film van de scenarist van *Traffic* over de zware gevolgen van de Amerikaanse oliepolitiek, gebaseerd op *See no Evil*, het dagboek van CIA agent Robert Bauer. Hij beweerde dat de pennenlikkers op het Witte Huis en het Pentagon invloed hadden op de aanslagen van 11 september. De toeschouwer wordt via verschillende verhaallijnen meegesleept in een sombere explosieve wereld van corruptieschandalen, familietragedies en charismatische leiders. Een donkere hedendaagse politieke thriller.

met: George Clooney, Matt Damon, Amanda Peet, Michelle Monaghan, Max Minghella
syrianamovie.warnerbros.com

woe. 27/09/06 – 20:30

Me and You and Everyone We Know (US)
Miranda July

Me and You and Everyone We Know is het speelfilmdebuut van de videokunstenaar en performance-artiest Miranda July. In haar film maakt ze een hilarische en indringende observatie van de onderlinge relaties tussen mensen in de moderne maat-

schappij. Alle personages zijn op zoek naar liefde en vriendschap. July neemt de kijker speels op sleeptouw in haar uitdaginge universum en vergeet gelukkig niet zichzelf te relativieren. Die filmparel is wereldwijd lovend ontvangen en won vele prijzen, bijvoorbeeld de Grand Prix van La Semaine Internationale de la Critique, de Prix Regards Jeunes en de Caméra d'Or op het festival van Cannes 2005.

met: John Hawkes, Miranda July, Miles Thompson, Brandon Ratcliff, Carlie Westerman, Brad Henke
www.meandyoumovie.com

woe. 04/10/06 – 20:30

13 Tzameti (FR)

Géla Babluani

De jonge Sébastien stort zich in een luguber avontuur wanneer hij blindelings de instructies opvolgt die voor iemand anders bestemd zijn. Azend op de belofte van een groot fortuin, komt hij terecht in een clandestiene wereld waarin mannen achter gesloten deuren gokken met het leven van andere mannen, waarin chaos regeert en een ijskoud overlevingsinstinct de enige uitweg lijkt.

Onverbloemde brutaliteit en explosief geweld in fraai uitgelichte impressionistische film noir-stijl verlenen dit speelfimdebout in zwart-wit zijn beknellende en mysterieuze sfeer.

met: George Babluani, Aurélien Recoing, Philippe Passon, Pascal Bongard
www.13themovie.com

woe. 11/10/06 – 20:30

L'ivresse du pouvoir (FR)

Claude Chabrol

Onderzoeksrechter Jeanne Charmant Killman wordt belast met een zeer complex onderzoek. Terwijl ze de warboel van afpersing en verduistering probeert te ontwarren, blijkt de directeur van een grote industriële ondernemingsgroep verwickeld te zijn in de zaak. Hoe meer ze onderzoekt en ondervraagt, hoe meer macht ze verwerft: elke nieuw geheim dat ze ontrafelt, betekent een nieuw drukkingsmiddel. Maar tegelijkertijd betekent het ook dat haar privé-leven kwetsbaar wordt. Al snel ziet ze zich geplaatst voor twee fundamentele vragen. Hoe groot kan haar macht worden voor ze botst op een macht die groter is dan de hare? En hoe lang is de mens in staat te weerstaan aan de aantrekkingskracht van macht? Chabrol 67ste (!) film is wederom een parel van de 7de kunst met geweldige vertolkingen, fijnzinnige dialogen en een meeslepend verhaal dat zeer actueel blijft. Een Frans Monument.

met: Isabelle Huppert, Patrick Bruel
www.livressedupouvoir.com

woe. 18/10/06 – 20:30

The New World (US)

Terrence Mallick

The New World is een episch avonturenverhaal dat leest als een visueel gedicht, een ode aan de schoonheid. Geïnspireerd door de legende van John Smith en Pocahontas, transformeert de magistrale Terrence Mallick (The Thin Red Line) het klassieke verhaal in een overweldigende exploratie van liefde en verdriet. Zowel een lofbetoon als een klaaglied voor het Amerika dat ooit was... en het Amerika dat nog moest komen. Mallick creëert een dramatisch verhaal over twee sterke personages – een nobele jonge inheemse vrouw en een ambitieuze avonturier – verscheurd tussen de eisen van hun onomstotelijke burgerplichten en de onafwendbare verlangens van het menselijk hart.

met: Colin Farrell, Michael Greyeyes, Christopher Plummer, August Schellenberg, Wes Studi
www.thenewworldmovie.com

woe. 25/10/06 – 20:30

The Road To Guantanamo (UK)

Michael Winterbottom en Mat Whitecross

September 2001. Na een bezoek aan Pakistan komt Asif Iqbal's moeder terug aan in Tripton, Engeland. Ze heeft een bruid voor haar zoon gevonden in een dorpje niet ver van Faisalabad. Enkele dagen later vertrekt Asif zelf om zijn toekomstige vrouw te ontmoeten. Zijn vrienden Ruhel, Shafiq en Monir reizen hem achterna. In Karachi spoort een Imam hen aan in Afghanistan mensen te gaan helpen. Het avontuur trekt hen aan maar eens in Kaboel belanden ze middenin het Amerikaanse offensief tegen de Taliban. Ziekte zorgt voor vertraging en wanneer ze eindelijk terugkeren naar Pakistan, verdwalen ze hopeloos in het oorlogsgebied. Al snel worden ze gearresteerd door Amerikaanse soldaten en overgevoerd naar Guantanamo, hun basis op Cuba. Ze worden verdacht van banden met Mohammed Atta en Osama Bin Laden...

met: Farhad Harun, Arfan Usman, Rizwan Ahmed, Waqar Siddiqui, Shahid Iqbal, Jason Salkey, Jacob Gaffney
www.roadtoguantanamomovie.com

woe. 08/11/06 – 20:30

Capote (US)

Bennett Miller

November 1959. Wanneer de bekende schrijver Truman Capote de New York Times leest, valt zijn oog op een artikel over een gruwelijke moord op vier leden van dezelfde boerenfamilie in Kansas. Capote ruikt een kans om zijn theorie, dat de juiste schrijver non-fictie even boeiend kan maken als fictie, te testen en overtuigt het magazine The New Yorker ervan hem als journa-

list op pad te sturen. Ondanks zijn onconventionele voorkomen wint Capote zonder veel moeite het vertrouwen van de bevolking en ook van de agent die het onderzoek leidt. Wanneer de moordenaars gevat worden, gaat Capote hen opzoeken in de gevangenis. Hij beseft al snel dat het materiaal dat hij verzamelt veel meer waard is dan slechts een artikel in een tijdschrift...

met: Philip Seymour Hoffman, Catherine Keener, Chris Cooper, Clifton Collins Jr, Bruce Greenwood, Bob Balaban, Amy Ryan
www.sonypictures.com/classics/capote

Tentoonstelling
11/11/06 t/m 16/12/06

Opening
za. 11/11/06 – 20:30
Open woe. t/m za. 14:00 tot 18:00

Tentoonstelling november 2006

William Cobbing **Els Vanden Meersch**

De sculpturen van de jonge Brit **William Cobbing** stulpen uit wanden of maken zich los van het plafond. Objecten en personen lijken plots verbintenissen aan te gaan met hun omgeving. De vreemde, plastische vergroeiingen die hij zowel ruimtelijk als in fotowerk presenteerde, kwamen tot ontwikkeling tijdens een werkverblijf in De Ateliers in Amsterdam.

Netwerk volgt het werk van Cobbing al geruime tijd. Een recent werkverblijf aan de Britse School in Rome was voor hem aanleiding om zijn aandacht te richten op een mogelijke verbinding tussen sculptuur/archeologie en bewuste processen, zoals het begraven van dingen en verdringing, opgraving en analyse (Freud schreef uitgebreid over Pompeii en psychoanalyse). Het resultaat van dit onderzoek, dat hij momenteel in Londen concreteert, presenteert Cobbing in een soloproject.

De installaties en foto's van **Els Vanden Meersch** zijn portretten. Het geheugen van de architectuur speelt een centrale rol in dit werk. Architectuur is voor Els Vanden Meersch het werkterrein van de herinnering. Niet zozeer de herinnering aan iets komt in beeld, maar het doen herinneren. De beelden vormen een aanleiding om associaties te maken vanuit een collectief of subjectief geheugen. De verlaten gebouwen verhullen een latente geweldadigheid die geassocieerd kan worden met mislukte ideologieën uit de recente geschiedenis. De associatie primeert in het werk van Vanden Meersch boven het feit. Zowel de foto's als de installaties zijn psychotopologieën. Ze tonen de gemeenplaatsen van architectuur met een psychische verdrukking. Door het aan elkaar linken van historische feiten met subjectieve indrukken wordt ook de vraag gesteld naar het statut van de representatie. Els Vanden Meersch actualiseert een geschiedenis door ze te dehistoriseren en te subjectiveren.

ISSN: 1783-1113 – ontwerp: Gestalte \ Grafische vormgeving – druk: Die Keure, Brugge

Netwerk vzw/centrum voor hedendaagse kunst × Houtkaai z/n, B-9300 Aalst × T +32 (0)53 70 97 73 × F +32 (0)53 70 97 72
www.netwerk-art.be × info@netwerk-art.be × Tentoonstelling open van woe. t/m za. 14:00 - 18:00

Gesubsidieerd door de
Vlaamse Regering

